

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-360/12

Coty Germany GmbH
v.
First Note Perfumes NV

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof)

„Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 40/94 a 44/2001 — Ochranná známka Společenství — Článek 93 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 — Mezinárodní příslušnost v oblasti porušení — Určení místa, kde došlo ke škodné události — Přeshraniční účast několika osob na totožném protiprávním jednání“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. června 2014

1. *Ochranná známka Společenství — Spory ve věci porušení a platnosti ochranných známek Společenství — Mezinárodní příslušnost v oblasti porušení — Příslušnost soudů místa, kde došlo k porušení — Rozsah — Příslušnost pro rozhodování o žalobě pro porušení podané proti účastníku řízení, který v členském státě, ve kterém se nachází soud rozhodující o žalobě, sám nejednal — Vyloučení*

(Úmluva ze dne 27. září 1968, čl. 5 bod 3; nařízení Rady č. 40/94, čl. 90 odst. 2, článek 92 a čl. 93 odst. 5, a nařízení č. 44/2001, čl. 5 bod 3)

2. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Příslušnost v oblasti delikttní a kvazidelikttní odpovědnosti — Žaloba na náhradu škody pro nekalou soutěž z důvodu zneužití ochranné známky Společenství*

(Nařízení Rady č. 40/94, čl. 14 odst. 2, a nařízení č. 44/2001, čl. 5 bod 3)

3. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Příslušnost v oblasti delikttní a kvazidelikttní odpovědnosti — Místo, kde škoda nastala, a místo příčinné události — Údajná protiprávní srovnávací reklama nebo nekalé napodobování označení chráněného ochrannou známkou Společenství — Přeshraniční účast několika osob — Příslušnost soudů členského státu, místa, kde škoda nastala — Působnost*

(Nařízení Rady č. 44/2001, čl. 5 bod 3)

1. Formulace „[členský stát], na jehož území k porušení došlo“, která je uvedena v čl. 93 odst. 5 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství, musí být vykládána v tom smyslu, že v případě prodeje a dodání padělaného výrobku, ke kterým došlo na území jednoho členského státu, po nichž

následuje další prodej uskutečněný nabyvatelem na území jiného členského státu, toto ustanovení neumožňuje založit příslušnost soudu pro rozhodování o žalobě pro porušení podané proti prvotnímu prodejci, který v členském státě, ve kterém se nachází soud rozhodující o žalobě, sám nejednal.

Podle ustanovení čl. 90 odst. 2 ve spojení s článkem 92 nařízení č. 40/94 je totiž použití čl. 5 odst. 3 úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, kterému odpovídá čl. 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, na žaloby pro porušení ochranné známky Společenství výslovně vyloučeno. V důsledku toho formulace „[členský stát], na jehož území k porušení došlo nebo hrozí dojít“, uvedená v čl. 93 odst. 5 nařízení č. 40/94, musí být vykládána autonomně ve vztahu ke slovnímu spojení „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“, uvedenému v citovaném čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001.

V tomto ohledu se hraniční určovatel stanovený uvedeným čl. 93 odst. 5 nařízení č. 40/94 vztahuje na území členského státu, kde událost, která vedla k tvrzenému porušení, nastala nebo mohla nastat, a nikoliv na území členského státu, kde nastaly účinky uvedeného porušení. Proto může být soudní příslušnost na základě tohoto článku založena pouze ve prospěch soudů pro ochranné známky Společenství toho členského státu, na jehož území se žalovaný dopustil tvrzeného protiprávního jednání.

(viz body 28, 31, 34, 37, 38, výrok 1)

2. V důsledku toho čl. 14 odst. 2 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství výslovně stanoví, že žaloby ve věci ochranné známky Společenství mohou být podány podle vnitrostátních právních předpisů členských států upravujících zejména občanskoprávní odpovědnost a nekalou soutěž, jelikož příslušnost pro rozhodování o takových žalobách není upravena nařízením č. 40/94 a musí být určena na základě ustanovení nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Pokud se tedy jedná o žalobu založenou na porušení vnitrostátního zákona o potlačování nekalé soutěže, je k určení příslušnosti soudu rozhodujícího o žalobě použitelný čl. 5 bod 3 nařízení č. 44/2001.

(viz body 40–42)

3. Článek 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v případě údajné protiprávní srovnávací reklamy nebo nekalého napodobování označení chráněného ochrannou známkou Společenství, které právo členského státu, ve kterém se nachází soud rozhodující o žalobě, zakazuje, toto ustanovení neumožňuje na základě místa příčinné události vedoucí ke vzniku škody vyplývající z porušení tohoto zákona, založit příslušnost soudu uvedeného členského státu, pokud v něm ten z domnělých původců, který je zde žalován, sám nejednal: Naproti tomu toto ustanovení v takovém případě umožňuje, a to na základě místa, kde škoda vznikla, založit příslušnost soudu pro rozhodování o žalobě na náhradu škody, jež se zakládá na uvedeném vnitrostátním právu, podané proti osobě usazené v jiném členském státě, která se tam údajně dopustila jednání, kterým byla nebo mohla být způsobena škoda v obvodu soudu rozhodujícího o žalobě.

Slovní spojení „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“, uvedené v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001, se totiž vztahuje k místu, kde došlo ke škodě, a zároveň k místu příčinné události, v níž má tato škoda původ, takže žalovaný může být podle volby žalobce žalován u soudu jednoho nebo druhého místa. Vzhledem k tomu, že identifikace jedné z těchto vazeb musí umožnit založit příslušnost soudu, který má objektivně nejlepší předpoklady pro posouzení, zda skutečnosti zakládající odpovědnost žalované osoby jsou splněny, vyplývá z toho, že platně může rozhodnout pouze soud, v jehož obvodu se nachází relevantní vazba. V tomto ohledu, za okolností, kdy je pouze jeden z několika údajných původců domnělé škody žalován u soudu, v jehož obvodu nejednal, nelze mít za to, že příčinná událost vznikla v obvodu tohoto soudu ve smyslu čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001.

Pokud jde o škody vyplývající z porušení práva duševního a obchodního vlastnictví, vznik škody v určitém členském státě je podřízen podmínce, že právo, které bylo údajně porušeno, je v tomto členském státě chráněno. Tento požadavek lze vztáhnout na případy, kdy se jedná o ochranu takového práva prostřednictvím vnitrostátního zákona o potlačování nekalé soutěže. Za těchto podmínek může být spor týkající se porušení uvedeného zákona předložen vnitrostátním soudům, pokud jednání, k němuž došlo, v jiném členském státě, způsobilo nebo mohlo způsobit škodu v obvodu soudu rozhodujícího o žalobě.

(viz body 46, 48, 50, 55–57, 59, výrok 2)